

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecînd, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Moscaliuc Vladislav Dumitru, născut la 04 martie 1979, originar din s.Nesvoia, r-nul Novoselița, reg.Cernăuți, Ucraina, domiciliat în or.Lipcani, str.Independenței 104, ap.5, r-nul Briceni

și

Gușu Oleg Veaceslav, născut la 13 iulie 1983, originar și domiciliat în s.Drepcăuți, r-nul Briceni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.03.2015 - 30.06.2015,
2. Instanța de apel: 16.07.2015 - 11.02.2016,
3. Instanța de recurs:12.04.2016 - 14.06.2016.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 30 iunie 2015, Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg au fost achitați de sub învinuirea adusă în baza art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare.

2. Potrivit sentinței, instanța a constatat că Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg sînt învinuiți de faptul că, la 19 mai 2010, în jurul orelor 22.00 - 23.00, Moscaliuc Vladislav, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de Șef al serviciului regim și supraveghere al Instituției Penitenciare nr.2 Lipcani și reprezentînd o persoană cu funcție de răspundere, împreună cu ofițerul de serviciu al IP-2 Lipcani Gușu Oleg, au intrat în celula nr.1 a Izolatorului disciplinar al Instituției Penitenciare nr.2 Lipcani, unde se deținea condamnatul Baban Igor și, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i acestuia conform raportului de expertiză medico-legală nr.361 din 12.12.2012, plagă la nivelul capului și echimoze în regiunea brațului și antebrațului stîng, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent și se califică drept vătămări

corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, prin ce i-au cauzat părții vătămate Baban Igor daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații V.Moscaliuc și O.Gușu să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sistemul penitenciar pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, admiterea parțială a acțiunii civile și încasarea de la inculpați în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de câte 10000 lei de la fiecare, invocînd că instanța a avut o atitudine arbitrară față de declarațiile părții vătămate și ale martorilor acuzării și nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor; - instanța nu a argumentat care anume elemente ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, nu se întrunesc în fapta imputată inculpaților;

- avocatul Gh.Bajurean în numele părții vătămate, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol, admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei, invocat că instanța a ignorat declarațiile părții vătămate și ale martorilor acuzării, punînd la baza sentinței de achitare doar depozițiile inculpaților, care nu a fost confirmate cu alte probe și au fost date cu scopul de apărare și eschivare de la răspundere penală; - instanța a apreciat subiectiv probele administrate la materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror și avocat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care V.Moscaliuc și O.Gușu au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.328 alin.(1) Cod penal, iar în temeiul art.60 Cod penal, au fost eliberați de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Instanța de apel a indicat că, la baza hotărîrii au fost puse probele cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală și care, fără echivoc, dovedesc vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii incriminate: declarațiile inculpaților V.Moscaliuc și O.Gușu, ale părții vătămate I.Baban și ale martorilor N.Ipate, A.Dogotari, I.Țurcan, M.Mudric, D.Melnic, I.Surcov, D.Bețian, V.Leanger; rapoartele semnate de V.Moscaliuc și O.Gușu din 20.05.2010; procesul-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 19.05.2010, privind aplicarea forței fizice, mijloacelor speciale din 19.05.2010; de ridicare și examinare a obiectului din 19.10.2011; de cercetare la fața locului din 22.06.2012; de confruntare dintre partea vătămată și inculpați din 29.12.2011; extrasul din fișa medicală a părții vătămate I.Baban; rapoartele de examinare medico-legală N-22/D din 04.06.2010, de expertiză medico-legală nr.107/D din 15.12.2011 și nr.361 din 12.12.2012; actul de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu nr.419a-2013 din 19.11.2013; raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr.11s-2014 din 18.02.2014; extrasul din registrul de evidență a orelor de lucru în IP 2 Lipcani; extrasul din registrul de frecventare a carantinei IP 2 Lipcani; extrasele din ordinele Directorului General al DIP nr.244 ef din 25.11.2008 și nr.54 ef din 20.03.2008.

Instanța de apel a considerat că respectivele probe, precum și circumstanțele cauzei au fost apreciate eronat de prima instanță, pronunțînd o sentință de achitare.

De asemenea, instanța de apel a considerat că prima instanță a admis erori de drept la formularea concluziei, precum că „norma de drept de care s-a condus procurorul (alin.(1) art.287 Cod de procedură penală), a fost declarată neconstituțională avînd efect retroactiv și

asupra legalității ordonanței din 19.03.2012”. Precizează instanța de apel că prima instanță, ajungând la concluzia că ordonanța de reluare a urmăririi penale din 19.03.2012 este ilegală, iar unele dintre probele administrate la faza urmăririi penale sînt viciate din cauza încălcării termenului urmăririi penale, nu a luat în considerație că actul de sesizare a instanței este valabil și, prin urmare, instanța era obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecății. Respectiv, urma să aprecieze probele examinate în cadrul cercetării judecătorești și să le pună la baza sentinței adoptate, astfel încît, în temeiul acestora, să decidă asupra vinovăției sau nevinovăției inculpaților.

Consecvent, instanța de apel a reținut că, deși la momentul comiterii infracțiunii acțiunile inculpaților corect au fost calificate în baza legii care era în vigoare, și anume - art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, totuși, ținînd cont că lit.a) din alin.(2) a art.328 Cod penal a fost exclusă prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, acțiunile inculpaților, prin prisma art.10 Cod penal, urmează a fi încadrate în baza art.328 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța a reținut că deși aparent, unele semne constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(2) Cod penal, se conțin în alte articole ale Codului penal, totuși acțiunile inculpaților nu pot fi reîncadrate juridic în aceste norme, or, prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, se extind asupra persoanelor care au săvîrșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv, asupra celor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a considerat că respectiva cauză penală urmează a fi încetată din motivul intervenirii termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală a inculpaților, or, infracțiunea săvîrșită de către aceștia, conform art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, iar potrivit art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii unei infracțiuni mai puțin grave au expirat 5 ani.

Cu referire la acțiunea civilă, reieșind din cele expuse, instanța de apel a considerat oportun să o lase fără examinare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, pe motiv că hotărîrea recurată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, care concomitent, este expus neclar; - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța de apel a dat o apreciere incorectă și formală, de ordin general, probelor și circumstanțelor cauzei penale, fără să indice în decizie niciun motiv plauzibil care să justifice concluzia instanței, precum că în acțiunile inculpaților nu sînt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal; - instanța nu s-a expus asupra acțiunii civile.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt: dacă fapta reținută ori numai

imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sînt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel.

După cum rezultă din actele cauzei, prima instanță cercetînd și apreciind în ansamblu probele administrate în cauză, a conchis că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal și urmează a fi achitați.

Contrar, instanța de apel a reținut că, deși la momentul comiterii infracțiunii acțiunile inculpaților corect au fost calificate în baza legii care era în vigoare, totuși, ținînd cont că lit.a) din alin.(2) art.328 Cod penal a fost exclusă prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, acțiunile inculpaților, prin prisma art.10 Cod penal, urmează a fi încadrate în baza art.328 alin.(1) Cod penal, consecvent, urmînd a fi încetat procesul penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, infracțiunea săvârșită de inculpați, conform art.16 alin.(3) Cod penal, făcînd parte din categoria celor mai puțin grave, iar potrivit art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave au expirat 5 ani.

Colegiul penal consideră eronate concluziile instanței de apel, or, potrivit modificărilor operate prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, litera a) și c) din alin.(2) al art.328 Cod penal - „aplicarea violenței”, a fost abrogată, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, avînd drept scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii. Concomitent, prin aceeași Lege, în Codul penal a fost introdus art.166¹, care prevede răspunderea penală pentru tortură, tratamentul inuman sau degradant.

Prin urmare, fapta de „exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu”, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, nu a fost decriminalizată, faptele prejudiciabile comise de către făptuitori fiind în continuare pasibile de pedeapsă penală în baza art.166¹ Cod penal.

Totodată, instanța de apel indicînd că acțiunile inculpatului nu pot fi încadrate în norma penală menționată, nu a ținut cont de prevederile art.8 Cod penal, potrivit cărora caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilește de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, avînd în vedere că Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, nu conține prevederi care ar înlătura caracterul infracțional al faptei, care ar ușura pedeapsa ori în alt mod ar ameliora situația persoanei care a comis infracțiunea și că aceasta nu este retroactivă, acțiunile subiecților infracțiunii care cad sub incidența legii în cauză, urmează a fi calificate, potrivit art.8 Cod penal, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii infracțiunii.

Instanța de apel, la examinarea apelurilor declarate atît de partea acuzării, cît și de partea apărării, urma să țină seama de prevederile legislației în vigoare, totodată să verifice toate probele administrate și prezentate în cauză în confirmarea atît a vinovăției, cît și a nevinovăției inculpaților în cele incriminate și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, descrise detaliat la pct.3 al prezentei decizii.

Colegiul conchide că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, invocate de recurenți, persistă în cauză.

Astfel, instanța de recurs consideră că erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelurile cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărîrii judecătorești, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În atare situație, recursul procurorului urmează a fi admis.

Rejudecînd cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate atît în apelurile declarate, cît și în recurs, apreciind toate probele în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în urma căreia să adopte o hotărîre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(4), 434, art. 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în cauza penală privindu-i pe Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 06 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun